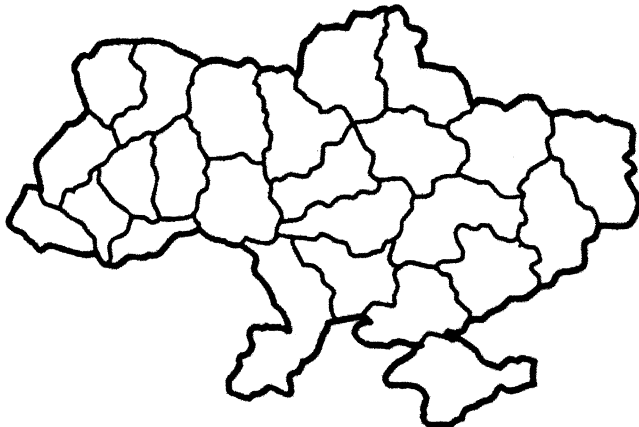

**Центр
економічних
досліджень та розвитку**

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**НОВА ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА
НА СВІТОВОМУ, ДЕРЖАВНОМУ
ТА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНЯХ**

21-22 листопада 2014 року

Одеса

Громадська організація
«Центр економічних досліджень та розвитку»

Збірник тез наукових робіт учасників
Міжнародної науково-практичної конференції

**НОВА ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА
НА СВІТОВОМУ, ДЕРЖАВНОМУ
ТА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНЯХ**

ЧАСТИНА ІІ

Одеса
2014

УДК 338.22(063)

ББК 65.8 18я43

Н 72

Матеріали друкуються в авторській редакції.

Редакція не завжди поділяє думку та погляди автора. Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, географічних назв, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

Відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права», при використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на авторів і видання є обов'язковим.

Нова економічна політика на світовому, державному та регіональному рівнях: збірник тез наукових робіт учасників Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 21-22 листопада 2014 р.) / ГО «Центр економічних досліджень та розвитку». – У 3-х частинах. – О. : ЦЕДР, 2014. – Ч. 2. – 144 с.

Новая экономическая политика на мировом, государственном и региональном уровнях: сборник тезисов научных работ участников Международной научно-практической конференции (г. Одесса, 21-22 ноября 2014 г.) / ОО «Центр экономических исследований и развития». В 3-х частях. – О. : ЦЭИР, 2014. – Ч. 2. – 144 с.

УДК 338.22(063)

ББК 65.8-18я43

Н 72

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Єрмейчук М. А. ІНЖИНІРИНГ ТА РЕІНЖИНІРИНГ ЯК ЧИННИК ПРИСКОРОЕНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	6
Коломієць Т. В. СУТНІСТЬ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ	9
Короленко О. Б., Петрук М. В. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ВЕЛИЧИНИ ПОКАЗНИКА ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА З ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИМИ ПОКАЗНИКАМИ ЙОГО ДІЯЛЬНОСТІ	12
Кудіяров В. І. СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ЕЛЕМЕНТА ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ	15
Куліш М. О. УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ НА ОСНОВІ СИСТЕМИ ПРИНЦИПІВ І МЕТОДІВ РЕАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ	18
Куцинская М. В., Кашура В. С. КОНЦЕПЦІЯ ПРОДУКТА КАК СОСТАВЛЯЮЩАЯ БЫТОВОЙ СТРАТЕГИИ ПРЕДПРИЯТИЙ	21
Лемішовський В. І. КОНТРОЛІНГ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ: ФОРМАТ І СКЛАДОВІ ЕЛЕМЕНТИ	24
Мамалига О. В. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ЛОГІСТИКИ В ПРОЦЕС ОРГАНІЗАЦІЇ ВАНТАЖОПЕРЕВЕЗЕНЬ НА ПРОМИСЛОВОМУ ПІДПРИЄМСТВІ	26
Мідляр А. К., Марчук Д. В. УПРАВЛІННЯ ЕКСПОРТНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА	28
Носенко О. В., Шпіль О. І. РОЛЬ МОТИВАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ КРИЗИ	32
Папіж Ю. С., Павленко П. Б. ЛОГІСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЯК ІНСТРУМЕНТ ОЦІНКИ ЛОГІСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	34
Пашковська А. І. ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	36
Педько І. А. КОНТУРИ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ ЗБОРУ ЗОВНІШНЬОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА	39
Пичугина Ю. В. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТТЯ МАЛОГО БІЗНЕСА	41
Редько М. С. НАУКОВІ ПРИНЦИПИ ФІНАНСОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА	43
Савченко А. А. ДІАГНОСТИКА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	45
Сасенко О. Р., Лахтіна Н. О. ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ПОДАТКІВ У ФОРМУВАННІ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	49
Сасенко С. Г., Залужний С. О. СУТНІСТЬ, ЗНАЧЕННЯ ТА ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ ДЛЯ МЕНЕДЖЕРА У КОНТЕКСТІ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ	51

Сілко І. М. ПРОБЛЕМАТИКА ВЗАСМОВІДНОСИН В КООПЕРАТИВНОМУ АГРАРНО-ПРОМИСЛОВОМУ ФОРМУВАННІ.....	53
Сіньова Н. О. ЗАГРОЗИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ ПІДПРИЄМСТВА	55
Сіньова О. О. УПРАВЛІННЯ КАДРОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА	58
Соломчук Л. М. ЕФЕКТИВНІСТЬ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ М'ЯСНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ.....	61
Замкова Н. Л., Софійчук І. Г. ОРГАНІЗАЦІЯ ОПЕРАЦІЙ З ІМПОРТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ ТА МОЖЛИВІСТЬ ЇХ ПОКРАЩЕННЯ.....	63
Тиченко О. І., Калінін А. М. МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ КАДРОВОЇ БЕЗПЕКИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	66
Чех Н. О. АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «КОРПОРАТИВНА БЕЗПЕКА».....	68
Шевчук Ю. В., Іщенко С. В. ЗАГАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТЕХНІЧНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ.....	72
Шелінговська І. І. ІННОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЙОГО СКЛАДОВІ.....	74

СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Васильконова Е. О. ТЕОРЕТИЧНІ ПОЛОЖЕННЯ ІМІДЖУ РЕГІОНУ В СИСТЕМІ РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ.....	78
Гусак В. Г. ПЕРСПЕКТИВИ КЛАСТЕРИЗАЦІЇ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ЧЕРКАЩИНИ.....	80
Камінська О. В. НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ТА СИСТЕМАТИЗАЦІЇ КЛАСТЕРІВ.....	84
Krupin V.E., Maksymenko A.O. PRINCIPLES FOR IMPROVEMENT OF REGIONAL PROGRAMS OF RURAL DEVELOPMENT	87
Лук'янов В. І. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА РЕГІОНІВ УКРАЇНИ.....	89
Rukhaia-Mosemgvdlshvili N. KH. EUROPIAN AGRICULTURAL POLICY AND ITS EFFECTIVENESS IN DEVELOPING COUNTRIES ON EXAMPLE OF THE GEORGIA	91
Петченко М. В. КОРЕЛЯЦІЙНИЙ АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ ТА ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРА ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	95
Пустовар В. В. ЕКОНОМІЧНІ МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОЛОГІЧНИХ ЗАВДАНЬ СТРАТЕГІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ	98
Тарадай В. Н. ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА РІВЕНЬ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ.....	101

Матвійчук Л. Ю., Тищук І. В. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	103
Финагина О. В. ВОЗМОЖНОСТИ ИНСТРУМЕНТАРИЯ ФОРСАЙТ В ОЦЕНКЕ РАЗВИТИЯ РЕГИОНАЛЬНОГО ИНФОРМАЦИОННОГО ПОТЕНЦИАЛА	106
Харлан Є. А. ХАРАКТЕРИСТИКА СТАНУ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ РЕГІОНУ: СИСТЕМА ПОКАЗНИКІВ	107
Холонюк О. Л. ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДГРУНТЯ ФАКТОРІВ ВИНИКНЕННЯ ПРОСТОРОВОЇ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ ЦІН	110
Цумбек Е. В. ОСОБЕННОСТИ СОВРЕМЕННЫХ НАЦИОНАЛЬНЫХ КОНЦЕПЦИЙ КЛАСТЕРИЗАЦИИ	112
Шахова О. В. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ РЕГІОНУ	114
Шедяков В. Е. РЕГИОНАЛЬНЫЙ УРОВЕНЬ РЕАЛИЗАЦИИ ПУБЛИЧНО-ПЕРСОНАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА В УСЛОВИЯХ УСИЛЕНИЯ ТЕНДЕНЦИЙ ФОРМИРОВАНИЯ ЭКОНОМИКИ ЗНАНИЙ	116
Щур О. М. СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ (СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ).....	120

СЕКЦІЯ 6. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Сердюк И. В. ЭКОЛОГИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ ЛИТЕЙНОГО ПРОИЗВОДСТВА И ПУТИ ИХ РЕШЕНИЯ	124
Стасюк В. В. КОНТРАКТИ НА ОБСЛУГОВУВАННЯ ЯК ФОРМА ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У КОМУНАЛЬНОМУ ВОДОПОСТАЧАННІ УКРАЇНИ	127
Чернихівська А. В. ЕКОНОМІЧНІ ІНСТРУМЕНТИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ.....	130

СЕКЦІЯ 7. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

Атаева Е. А. ПРОБЛЕМЫ СТИМУЛИРОВАНИЯ ЭФФЕКТИВНОГО ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦИАЛА.....	133
Бадах Ю. П. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ БЕЗРОБІТТЯ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ.....	136
Бовсуновский А. В. СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ СИСТЕМЫ МОТИВАЦИИ ПЕРСОНАЛА В ФАРМАЦЕВТИЧЕСКОЙ ОТРАСЛИ В УСЛОВИЯХ ИНТЕГРАЦИИ УКРАИНЫ В МИРОВОЕ ЭКОНОМИЧЕСКОЕ ПРОСТРАНСТВО.....	138
Босак О. В. ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОВЕДІНКИ УПРАВЛІНСЬКИХ КАДРІВ	141

основные методы и подходы регионального менеджмента: системного анализа и целеполагания; инновационного и проектного менеджмента, управленческого консалтинга; рыночных механизмов регулирования хозяйственной деятельности; системной поддержки среднего и малого бизнеса.

ЛИТЕРАТУРА

1. Кластери в системі стратегії і тактики розвитку регіону: [моногр.] / Л.В. Батченко, А.В. Гуренко, Г.С. Кононенко, Р.В. Манн, О.В. Фінагіна, С. І. Цихмістро. – Донецьк: «ВІК», 2013. – 287 с.
2. Менеджмент регіонального розвитку: моногр. / За ред. О.В.Васильєва, К. А. Фісуна; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Х.: ХНАМГ, 2010. – 375 с.

Шахова О. В.

асистент кафедри менеджменту і маркетингу
в міському господарстві

*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова
м. Харків, Україна*

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ РЕГІОНУ

Найважливішим напрямком соціально-економічних перетворень у державі є реформування і розвиток житлово-комунальної сфери, яка створює необхідні умови для життєдіяльності людини – головної продуктивної сили суспільства.

Житлово-комунальне господарство – це багатогалузева сфера господарювання, що являє собою комплекс підприємств і організацій, які забезпечують комунально-побутові потреби населення, а саме: утримання житла, споруджень інженерної і соціальної інфраструктури, управління житловим фондом і його ремонт, забезпечення послугами теплопостачання, газопостачання, водопостачання і водовідводу, електропостачання, експлуатація ліфтів і радіомереж, вивіз та знезаражування сміття, послуги телефонного зв'язку та кабельного телебачення, інші.

В умовах становлення й розвитку ринкових відносин особливу значимість здобувають дослідження проблем ефективного функціонування регіональних систем [1]. Це пов'язане з тим, що на регіональні органи управління покладені завдання рішення комплексу проблем соціального розвитку територій, складовою частиною яких виступають проблеми житлово-комунального комплексу регіону.

Слід зазначити, що одна з найважливіших проблем сучасного етапу реформування економіки в регіонах і містах України складається в радикальній зміні управління розвитком міського господарства й житлово-комунального комплексу як системи, що забезпечує життєдіяльність населення. Діюча система й економічний механізм її функціонування прийшли в протиріччя із

проведеними в господарському комплексі міст перетвореннями й посиленням соціальної орієнтації економіки. У зв'язку із цим і знадобилося проведення реформи ЖКГ.

Одним зі стратегічних напрямків реформи ЖКГ є демонополізація галузі й розширення кола учасників процесу реформування за рахунок приватних компаній. Досвід реформування житлово-комунального господарства в країнах СНД і зокрема в Росії показав, що впровадження в сферу житлово-комунального господарства керуючих компаній, що функціонують по ринкових принципах, дозволяє не тільки досягти більше високого рівня надання житлово-комунальних послуг, але й відрегулювати, вивести на цивілізований рівень відносини підприємств житлового господарства з населенням, з одного боку, і з постачальниками комунальних послуг, з іншого [2].

Керуючі компанії – це організації будь-якої форми власності, що володіють й управляють власним житловим фондом, а також керуючі житловим фондом, переданим їм у довірче управління іншими власниками з метою здійснення ефективного управління. Уклавши договір довірчого управління житловим фондом і договір ціни і якості з адміністрацією міста, керуюча компанія забезпечує в повному обсязі роботу зі змісту, експлуатації, здійсненню поставок комунальних послуг і т.д. Керуюча компанія організує дану діяльність за своїм розсудом, а органи місцевого самоврядування стежать лише за зміною технічного й санітарного стану житлового фонду й за рівнем якості й кількістю надаваних комунальних послуг.

Сутність пропонованої реструктуризації системи управління житлово-комунальним господарством Харківського регіону й м. Харкова укладається у створенні організаційного механізму при переході від адміністративної системи управління галуззю до впровадження ринкових відносин у сфері обслуговування житлового фонду, поділі функцій Замовника й Підрядника при наданні житлово-комунальних послуг. Основною ланкою пропонованої системи є керуюча компанія, який дирекцією єдиного замовника на конкурсній основі передається в делеговане управління обслуговування житлового фонду міста [3].

Функцію Замовника в запропонованій системі виконує дирекція єдиного замовника, у якості якої може бути структурний підрозділ управління житлово-комунального господарства міста. Дирекція єдиного замовника виконує в основному координаційній і регуляторній функції й на конкурсній основі передає в делеговане управління житловий фонд міста. Слід зазначити, що ніякі фінансові потоки не проходять через дирекцію єдиного замовника. Основними функціями дирекції єдиного замовника є:

1. Здійснення тарифної політики по обслуговуванню житла в місті.
2. Проведення тендерів на обслуговування житлового фонду міста серед керуючих компаній.
3. Контроль якості обслуговування житлового фонду керуючими компаніями.

ЛІТЕРАТУРА

1. Головка Т.В., Сагова С.В. Стратегічний аналіз: Навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. / За ред. д-ра екон. наук. проф. М.В. Кужельного. – К.: КНЕУ, 2002. – 198 с.

2. Завада А. Жилищно-коммунальное хозяйство: проблемы отрасли с точки зрения антимонопольного законодательства / А. Завада // Экономика Украины, 2000. – № 10. – С. 4-14.

3. Косматенко Н.Л. Реформирование управления предприятиями коммунального хозяйства / Н.Л. Косматенко // Социально-экономические аспекты промышленной политики – Донецк: ИЭП НАН Украины, 2000. – С. 68-82.

Шедяков В. Е.

доктор социологических наук,
кандидат экономических наук,
независимый исследователь

г. Киев, Украина

РЕГИОНАЛЬНЫЙ УРОВЕНЬ РЕАЛИЗАЦИИ ПУБЛИЧНО-ПЕРСОНАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА В УСЛОВИЯХ УСИЛЕНИЯ ТЕНДЕНЦИЙ ФОРМИРОВАНИЯ ЭКОНОМИКИ ЗНАНИЙ

Успешное участие в международной конкурентной борьбе, обеспечение достойного места в международном разделении труда и качества жизни для активизации и развития научно-интеллектуального потенциала предполагает нахождение баланса между формами реализации частных и публичных интересов. Для его создания и обеспечения требуется тщательный учет разноуровневых интеллектуальных возможностей, объединение усилий и разнесение рисков, в частности – различных секторов экономики (государственного, частного прибыльного, негосударственного бесприбыльного). Ведущим механизмом проявления принципа публично-приватного партнерства становится государственно-частное партнерство, успех которого во многом определяется региональным уровнем взаимодействия.

При этом, если в понятия *района* акцент делается преимущественно на географическую определенность, то трактовка *региона* прямо указывает на административно-управленческую составляющую. Регион формируется и проявляет себя как комплексное (с многими измерениями) социально-экономическое пространство со своей заметной историко-культурной спецификой и демографическими чертами, которые в сочетании с природными и социально-историческими факторами определяют тип природопользования, характер формирования и развития материальных и нематериальных сфер деятельности, а также политические склонности и, соответственно, общий цивилизационный вектор развития, что предопределяет наличие особенностей механизма осуществления сочетания публичного и частного интересов. Глобализация неминуемо порождает и усиливает потенциал как межнациональных корпораций, так и регионализации, которые действуют многоуровнево и разнокачественно, иницируя новые пласты ответственности, рисков и возможностей в осуществлении публично-приватного партнерства. Эти процессы активно включаются в трансформирование мира, где все результативнее взаимодействуют заведомо неоднородные составляющие

подчас кардинально различной природы. Дополнительное изменение баланса перспектив и угроз при системном вхождении капитала также связано с распространением принципиальной информационной, политической, социальной, экономической открытости, что способствует распространению техник стимулирования желательных трансформаций, превращенных форм, обеспечению позитивных мутаций.

Региональные механизмы публично-privатного партнерства призваны разрешить актуальные проблемы фундаментального противоречия. *С одной стороны*, под влиянием новых социально-экономических тенденций (прежде всего, соответствующих требованиям экономики знаний) активно усиливается взаимозависимость производственных звеньев, дисциплина взаимодействия контрагентов, кооперация и сотрудничество партнеров. Тот глобальный уровень развития общественного характера и содержания труда, которого, пройдя череду закономерных этапов, оно, наконец, достигло, означает, в частности, что ныне уже значимость собственных результатов деятельности каждого определяется включенностью в совокупный труд. Причем производственные циклы включают узлы, значительно отстоящие друг от друга, каждый из которых участвует в конкурентной борьбе на своем ярусе хозяйствования. Кардинальные перемены глобального масштаба охватывают важнейшие опорные для мироустройства направления жизнедеятельности.

С другой стороны, формы разделения труда сжижутся на приватном интересе и приватной собственности, а потому фиксируются разнообразными собственниками, среди которых все заметнее роль многонациональных корпораций и регионов, диверсификация деятельности которых строится в зависимости от конкретной конфигурации интересов. В этой ситуации обеспечение и продвижение общественных и частных интересов оказываются все более взаимозависимыми, а модели взаимодействия – все более разнообразными.

Под структурообразующим давлением глобального масштаба общества знаний знать больше всех непосредственно означает быть впереди всех. Соответственно, с одной стороны, общественное производство уже не требует масштабного вовлечения физического труда, базирующегося на мускульной силе, с другой, – общественный уклад увеличивает значение нетрудовых измерений жизни. Вместе с тем, создаются предпосылки для кардинального изменения и содержания труда, где все заметнее становится определяющая роль умственной деятельности. Труд постепенно перерождается в творчество (которое многими аналитиками рассматривалось как не-труд). Радикально меняются и стимулы участия в нем. При этом под влиянием качества доминирующих отношений субъективный, человеческий фактор воспроизводства все активнее начал восприниматься в контексте человеческого капитала. Таким образом, с одной стороны, это отражало его растущее значение и капиталоподобие. С другой же, сам принцип частной собственности, как и товарный характер производства, все заметнее ограничивался трансформациями социально-экономической среды, взаимодействием с другими контрагентами и необходимостью введения элементов ее сегментации, регулирования и планирования.

Наукове видання

**НОВА ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА
НА СВІТОВОМУ, ДЕРЖАВНОМУ
ТА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНЯХ**

21-22 листопада 2014 року, м. Одеса

Збірник тез наукових робіт учасників
Міжнародної науково-практичної конференції

ЧАСТИНА II

Підписано до друку 03.12.2014. Формат 60x84/16.
Ум.-друк. арк. 8,37. Замовлення №1214-10. Ціна договірна.
Віддруковано з готового оригінал-макета.
Гарнітура Times New Roman.
Папір офсетний. Цифровий друк. Наклад 100 прим.

Надруковано у поліграфічному центрі:
ГО «Центр економічних досліджень та розвитку»
м. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 17
+38 066 649 13 14